

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 24223

гр. София, 13.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ

като разгледа докладваното от АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ Частно гражданско дело № 20231110156340 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК.

Със заявление за издаване на заповед за изпълнение „А1 България“ ЕАД е поискало издаване на заповед срещу „Бонжур Жулиет“ ЕООД за следните суми: 3197,94 лева – месечни такси и цена за потребление на телекомуникационни услуги по договор № 503978143/07.03.2014 г. за периода от 07.01.2022 г. до 06.11.2022 г.; 213,96 лева – вноски от цена по договор за продажба на устройства на изплащане № 503978143/07.03.2014 г. за периода от 07.01.2022 г. до 06.11.2022 г.; 146,00 лева – неустойка за прекратяване на договор № 503978143/07.03.2014 г., ведно със законната лихва върху посочените три суми за периода от 12.10.2023 г. до окончателното плащане, както и законна лихва за забава за плащане на всяка от трите посочени суми в периода от 12.03.2022 г. до 11.10.2023 г., съответно в размер на 405,72 лева; 33,52 лева и 14,52 лева.

Настоящият съдебен състав при служебна проверка на заявлението за съответствие с императивни разпоредби на закона съгласно чл. 411, ал. 2, т. 1 ГПК е установил, че заявлението е нередовно, тъй като не са индивидуализирани сумите за потребление за всеки отделен телефонен номер, за който е сключен посочения по-горе рамков договор и така има опасност ответникът да не може да разбере какво се иска от него и за кой период и със сигурност не може информирано да вземе решение дали да възрази срещу претенциите, като посочи, че те се дължат например от друго лице, или че част от тях са платени.

С уточнителна молба с вх. № 2344/04.01.2024 г. заявителят е посочил, че по договора се заплащат сметки за 9 мобилни номера, от които за 7 има заплатени допълнителни пакети за интернет. Всеки абонамент е с различен размер, както и цената за закупените допълнителни пакети. В молбата се сочи освен това, че по фактурите, на които се основават вземанията е имало и частични плащания от 241,61 лева и 241,15 лева, поради което „е невъзможно да се определи конкретен размер на претенцията за всяка отделна използвана

мобилна услуга“. поради това не можело да се индивидуализира по-пълно исканото плащане за 3197,94 лева.

Настоящият съдебен състав намира, че подобни доводи не отговарят на изискванията за редовност на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, уредени в чл. 410, ал. 2 ГПК във връзка с чл. 127, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК. Ищецът следва да даде на ответника възможност да прецени основанията на всяка искана от него сума и да прецени дали да възрази или не срещу дължимостта □. Обстоятелството, че счетоводството на заявителя не е напълно изрядно и не може да се посочат конкретните претенции, особено предвид признатите плащания, означава, че заявителят сам признава, че декларацията му, направена в заявлението за издаване на заповед за изпълнение (на лист 9 от делото): „Декларирам, че доколкото ми е известно, предоставената информация е вярна.“ Заявителят е длъжен да действа добросъвестно в заповедното производство – чл. 3 ГПК, и ясно да заяви от какво произтичат вземанията му, за кои точно услуги (номера, пакети), и за кой период. Определянето на тази информация не може да се остави на длъжника в заповедното производство, за когото трябва да има яснота срещу какво точно се брани, за да може да направи информирана преценка. Поради това заявлението следва да се отхвърли за претендираната цена на мобилни телекомуникационни услуги (абонамент и отделно потребление) в размер на 3197,94 лева, както и за акцесорните вземания за мораторна лихва в размер на 405,72 лева за периода от 12.03.2022 г. до 11.10.2023 г., както и законната лихва за забава за период след датата на заявлението. Тъй като заявлението се отхвърля поради нередовност, на заявителя не следва да се дават указания за предявяване на осъдителен иск по чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК.

Неоснователно е и възражението на заявителя срещу указанията на съда, че според практиката на ВКС фактурите можели да служат за доказателства за възникване на задължение. Това е безспорно, но размерът и видът на претенциите на страните по делото не се определят от представените от тях доказателства, а от изявленията им пред съда. Да се приеме обратното би означавало, че никога няма да има редовно заявление за издаване на заповед за изпълнение, тъй като в заповедното производство по правило не се събират доказателства (въпреки че има изключения, но не и в случая).

Следва да се отхвърли и претенцията за неустойка в размер на 144 лева (без неустойката от 2 лева за разходи за събиране на вземанията), тъй като същата излиза от обхвата на присъщите си обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции съгласно Тълкувателно решение № 1/15.06.2010 г. по тълк.дело № 1/2009 г. на ОСГТК на ВКС, доколкото напълно съответства на цената по договора, за който се претендира, но договорът е прекратен и срещу равностойността на цената по него заявителят не изпълнява никаква насрещна престация. Така на практика заявителят си гарантира приход, въпреки че не изпълнява първоначално съществуващото си договорно задължение, поради което такава неустойка противоречи на добрите нрави и се явява нищожна – така и в практиката на Софийския градски съд – Определение № 1587/02.02.2024 г. по въззивно частно гражданско дело № 14019/2023 г. на Софийския градски съд, IV-а въззивен състав. Следва да се отхвърли и

претенцията за мораторна лихва върху тази неустойка в размер на 14,52 лева за периода от 15.03.2022 г. до 11.10.2023 г.

Пропорционално следва да се отхвърли и претенцията за разноси, като заявлението се уважава за общо 6,22 % от общия размер на предявените вземания (249,48 лева от общо 4011,66 лева), и пропорционално на тази сума се дължат от длъжника 4,99 лева държавна такса (от 80,23 лева) и 31,10 лева юрисконсултско възнаграждение (от 500 лева, договорени на лист 15 от делото).

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл. 411, ал. 2, т. 1 и 2 ГПК във връзка с чл. 127, ал. 1, т. 4 ГПК Заявление за издаване на заповед за изпълнение с вх. № 284327/12.10.2023 г. **В ЧАСТТА**, с която се иска издаване на заповед за изпълнение в полза на „**A1 България**“ ЕАД, с ЕИК: 131468980, и адрес на управление: София, ул. „Кукуш“ № 1, срещу „**Бонжур Жулиет**“ ЕООД, с ЕИК: 202929856, и адрес на управление: София, ул. „Княз Борис ІІ

) 106, за присъждане на сумите от **3197,94 лева** (три хиляди сто деветдесет и седем лева и 94 ст.) – неплатен остатък от цена за мобилни телекомуникационни услуги по договор № 503978143/07.03.2014 г. за периода от 07.01.2022 г. до 06.11.2022 г.; **405,72 лева** – обезщетение в размер на законната лихва за забава върху последната посочена сума за периода от 12.03.2022 г. до 11.10.2023 г.; **144 лева** – неустойка за прекратяване на договор № 503978143/07.03.2014 г. в пълния размер на оставащите неплатени месечни вноски по договора, и **14,52 лева** – обезщетение в размер на законната лихва за забава върху последната посочена сума за периода от 15.03.2022 г. до 11.10.2023 г., като съответно намалява и разноските по делото.

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчване на заявителя. Препис от него да се връчи и на **двете страни**.

Съдия при Софийски районен съд: _____